Nedjelja, 10.08.2014.g.

U četvrtak je u našoj župi proslavljen spomendan SVETOG DONATA.

Nije on zaštitnik naše župe ali je u samom našem mjestu davno izgrađena

jedna mala kapelica posvećena upravo tom svecu.

I ovih godina se kod te kapelice, na taj njegov spomendan, uvijek

održavala misa.

No, ove godine je bilo posebno svečano jer je naš dragi župnik, zajedno

sa dragim kapelanom, organizirao i pravu hodočasničku "prošenciju" od

župne crkve do kapelice, nekih 300-400 metara.

Okupili smo se u crkvi, izmolili Krunicu Djevice Marije i sa križem i

zastavama na čelu "prošencije", i sa pjesmom u srcu i na usnama, krenuli

smo kroz centar mjesta do kapelice.

Rekao je naš dragi župnik poslije na misi, u propovijedi, da i ovako

svjedočimo svoju vjeru, otvoreno i pred svima koji nas vide.

A JA NEKAKO JOŠ MISLIM I DA NA OVAJ NAČIN DOBIVAMO

PRILIKU DA SVJEDOČIMO SVOJU VJERU PRED SAMIM SOBOM.

GOVORITI DA SAM VJERNIK, OSJEĆATI SE KAO VJERNIK I

PONAŠATI SE KAO VJERNIK.

Za sve to treba imati neizmjerne snage i mira.

Ali, tako i drugima oko sebe, kako je rekao naš dragi župnik, DAJEMO

PRILIKU DA BAREM NA TRENUTAK RAZMISLE O TOME ZAŠTO

TO MI ČINIMO ŠTO ČINIMO I ZAŠTO SMO TAKVI KAKVI JESMO,

ŠTO SE TIČE NAŠE VJERE.

I to me ponovno ponukalo da sa sjetom razmišljam o tome kako je

mnogima teško SVJEDOČITI SVOJU VJERU.

KAKO SE TEŠKO PONAŠATI PO BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA.

KAKO JE TEŠKO DRUGIMA PRIČATI I SVJEDOČITI ŠTO

NAM LIJEPOGA GOSPODIN BOG ČINI U NAŠIM ŽIVOTIMA.

KAKO OVAJ SVIJET OKO NAS I ZLI KOJI CARUJE U NJEMU

NA SVE NAČINE POKUŠAVA NAS I NAŠU VJERU ZADRŽATI

U NEKIM OKVIRIMA.

U OKVIRIMA CRKVE, KAO ZGRADE I KAO INSTITUCIJE.

U NAŠIM KUĆAMA.

U NAŠIM SRCIMA I DUŠAMA.

Jer zli i njegovi zli duhovi, kada već vide da nekoga gube, da ga

nisu uspjeli odvojiti od odlaska na mise, od poneke molitve,

NASTOJE DJELOVANJE TE PRISUTNOSTI BOŽJE U NAŠIM

ŽIVOTIMA SVESTI NA ČIM UŽI PROSTOR.

I DA NIKOME, NA NIKAKVI NAČIN, NE SVJEDOČIMO O

BESKRAJNOJ LJEPOTI ŽIVOTA SA BOŽJOM PRISUTNOŠĆU U

NJEMU.

Jer to svjedočenje predstavlja upravo našu vjeru.

TO JA NAŠ ODGOVOR NA BOŽJI POZIV.

TO JE NAŠ ODGOVOR NA SILNE DAROVE I MILOSTI KOJE

PRIMAMO OD GOSPODINA BOGA.

TO JE NAŠ ODGOVOR NA BOŽJI POZIV NA VJEČNI ŽIVOT

U NJEGOVOM VJEČNOM KRALJEVSTVU.

TO JE NAŠ "DA".

A TAKO JE MALO ONIH KOJI USPIJEVAJU SMOĆI I ŽELJE I

SNAGE DA SVOJIM ŽIVOTOM, RIJEČIMA I SVAKODNEVNIM

PONAŠANJEM, SVIMA OKO SEBE KAŽU:

"DA, BOG POSTOJI. ON JE TU, U MOJEM ŽIVOTU.

ON MI DAJE SNAGU I MIR DA SE NOSIM SA SVIM ŠTO MI

DOLAZI U ŽIVOTU.

ON JE TU I OBEĆAO MI JE VJEČNI ŽIVOT U NJEGOVOM

PREKRASNOM KRALJEVSTVU NA NEBU.

ON JE TU. JA U NJEGA VJERUJEM.

VJERUJEM RIJEČIMA I DJELIMA…"

Ma ne treba za to sve neka posebna prilika.

Ili da to bude na neki poseban, pripremljen način…

SAMO ONAKO KAKO NAM GOVORI NAŠE SRCE I NAŠA DUŠA.

I uvijek se sjetimo da sram i stid radi vjere u GOSPODINA BOGA nisu

po BOŽJEM nego po zlome.

I uvijek se sjetimo da, kada svoju vjeru i ono što GOSPODIN BOG

LIJEPOGA ČINI U NAŠEM ŽIVOTU SVJEDOČIMO DRUGIMA, MI

POBJEĐUJEMO ZLOGA I NJEGOVE ZLE DUHOVE U NAŠIM

ŽIVOTIMA.

Kada nekom ispričamo kako smo bili slabi i grješni ali smo uz

BOŽJU POMOĆ uspjeli to pobijediti i postati drugačiji, TADA

SMO USPJELI POBIJEDITI I TOGA ZLOGA KOJI NAS JE U

TO STANJE DOVEO I U NJEMU NAS DRŽAO.

TAKO JE SA PIJANSTVOM.

TAKO JE SA NEVJEROM.

TAKO JE SA LAGANJEM.

TAKO JE SA LIJENOŠĆU.

TAKO JE SA MRŽNJOM I SRDITOŠĆU.

TAKO JE SA KLETVOM.

TAKO JE SA OSUĐIVANJEM I OGOVARANJEM.

TAKO JE SA OHOLOŠĆU, TAŠTINOM I LICEMJERJEM.

KADA TE GRIJEHE I NAŠE SLABOSTI PRIZNAMO PRVO

SEBI A ONDA I GOSPODINU BOGU KROZ ISPOVIJED,

NAPRAVILI SMO SAMO DIO POSLA.

JER U SVEMU TOME JE JAKO MALO NAŠE ZASLUGE.

NEMJERLJIVO JE VIŠE TU ZASLUŽNO BOŽJE MILOSRĐE I

LJUBAV.

DOBILI SMO OD NJEGA DAR I MILOST.

OBRAĆENJA I ŽIVOTA PO NJEGOVIM ZAPOVIJEDIMA.

NAŠA JE BILA SAMO ODLUKA DA ŽELIMO NJEGA.

OSTALO JE UČINIO ON, NAŠ LJUBLJENI GOSPODIN I NJEGOV

DOBRI DUHOVNI SVIJET PO NJEGOVOM UTJECAJU.

A ON ŽELI DA SE SVI MI SPASIMO.

NJEGOVA LJUBAV I MILOSRĐE NE POZNAJU GRANICE.

ON ŽELI SPASENJE ZA SVE LJUDE.

I ON ŽELI DA MU U TOME POMOGNEMO.

KAKO SMO BESPLATNO PRIMILI OD NJEGA TE DAROVE I

MILOSTI PO KOJIMA SMO SE MI OBRATILI, OJAČALI

VJERU, DOBILI UNUTRAŠNJE ISCJELJENJE, SNAGU I MIR

ZA SVAKIDAŠNJI ŽIVOT, TAKO ON OD NAS OČEKUJE DA U

TOME POGNEMO I DRUGIMA OKO SEBE.

DA SE I ONI SPASE. DA I ONI DOĐU NA POČETAK TOG PUTA

SPASENJA.

ZATO NAM SLUŽE I OVAKVA MALA SVJEDOČANSTVA HODANJEM

U "PROŠENCIJI".

Ali, još više nam tu služe razne mogućnosti da sve ono što nam se lijepo

s Gospodinom događalo, i događa nam se, male i velike stvari, podijelimo

sa drugima koji NEŠTO TRAŽE, KOJI SE VRTE U KRUGU SVOJIM

PROBLEMA, KOJI TRAŽE MIR I SNAGU DA MOGU ŽIVJETI SVOJE

ŽIVOTE.

Jer kada sa nekim, na razne načine podijelimo to da smo bili ovisnici o

alkoholu, kocki, da smo varali svojeg supružnika, da smo lagali, krali,

varali, ogovarali, osuđivali, mrzili, da smo bili oholi, licemjerjni, tašti, itd.

TADA SMO MI STVARNO POBIJEDILI TAJ GRIJEH.

KADA TO MOŽEMO DRUGIMA OKO SEBE ISPRIČATI ČISTA

SRCA I DUŠE, PODNOSEĆI SVE POSLJEDICE SVEGA

UČINJENOG ONAKO KAKO JE TO BOŽJA VOLJA, TADA MI

UPRAVLJAMO SVOJIM ŽIVOTOM UZ BOŽJU POMOĆ.

Kada sam jednoj dragoj sestri u obraćenju rekao da bi sada trebala

svojem mužu priznati da ga je varala, prije, ali da je to prestalo, ona me

začuđeno upitala pa da li to baš sada treba, pa to je prošlo, pa sada su si

dobri, itd.

Nisam joj je dalje o tome govorio. I ne znam što je kasnije učinila.

ALI U TIM TRENUCIMA ONA JOŠ UVIJEK NIJE POBIJEDILA TAJ

GRIJEH, NITI ZLOGA I NJEGOVE ZLE DUHOVE POD ČIJIM JE

SMICALICAMA TAJ GRIJEH I ČINILA.

JER, SAMO AKO SMO SE SPREMNI SUOČITI SA POSLJEDICAMA

NAŠIH GRIJEHA, TADA SMO ZLOME IZBILI IZ RUKE I ZADNJE

ORUŽJE S KOJIM NAS JE DRŽAO POD KONTROLOM.

STRAH OD POSLJEDICA AKO SVI DRUGI SAZNAJU ZA

NAŠU GRIJEŠNOST.

JER VIŠE NIJE TU BIO VAŽAN SAMO TAJ GRIJEH PREVARE

SUPRUŽNIKA.

TU JE BIO I GRIJEH LAGANJA, LICEMJERJA PREMA DRUGIMA

KOJI ZA TO NISU ZNALI.

TU JE BIO I UNUTRAŠNJI NEMIR DA DRUGI ZA TO NE

SAZNAJU PA BILO SRAMOTE.

TU JE BILO JOŠ PUNO OHOLOSTI I TAŠTINE A PREMALO

POKAJANJA, PONIZNOSTI.

ZATO SAMO ONDA, KADA SMO SVOJE GRIJEHE USPJELI

ČISTA SRCA I DUŠE PODIJELITI S DRUGIMA, BAREM SA

NEKIMA AKO NE SA SVIMA, TRAŽEĆI UVIJEK MIR I

SNAGU KAO ZNAK BOŽJE VOLJE ZA TO, DAKLE, TEK ONDA

MOŽEMO POSTIĆI POTPUNI MIR I POBJEDU NAD

UTJECAJEM ZLOGA U NAŠEM ŽIVOTU.

TO PONEKAD ZNA BITI DUG I TEŽAK PUT.

ALI SU USPUTNE NAGRADE, MIR, RADOST I UNUTARNJE

ISCJELJENJE, KAO I ONA KRAJNJA, VJEČNI ŽIVOT U

BOŽJEM KRLAJEVSTVU, NEMJERLJIVO LJEPŠE I VAŽNIJE.

BUDIMO SVJEDOCI.

NEMOJMO SE BOJATI SVJEDOČITI O TOME KAKO NAM JE

GOSPODIN BOG PROMIJENIO ŽIVOT.

I RADI SEBE I RADI DRUGIH.

JER, BESPLATNO SMO PRIMILI, BESPLATNO DAJMO.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI

GOSPODINE!

SVETO I PRESVETO TVOJE PROBODENO

SRCE U SVE VIJEKE VJEKOVA!

SMILUJ SE MENI GRJEŠNIKU!

SMILUJ SE SVIMA NAMA KOJE SI OTKUPIO

PREDRAGOCJENOM KRVLJU IZ SVOJEG

PRESVETOG SRCA!

ČAŠĆEN, HVALJEN I BLAGOSLOVLJEN

TROJEDINI, LJUBLJENI BOŽE, OČE, SINE I

DUŠE SVETI U SVE VIJEKE VJEKOVA!

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE,

MOLI ZA NAS GRJEŠNIKE!

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU

VOLJU!

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE!

SVET I PRESVET.